

Barlaeo.

101

(288)

Quanto distans intervallo, mi Barlaeo, quanto nec me audis
nec a me audieris! Instar hoc Amphitruonica noctis est, quam
certatim edormimus. Inquam facile exproberis nescio.
ego ecce vigilo, et hanc a vetero $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ viribus divini
Te, quas una saepe experti sumus, acceptam fero. Amavis
hactenus nobile filiam, et dilexi: nunc et veneros et omni
majore cultu quo haec sublunaria licet, prosequar. nempe
quod modice sumptum Te te mihi representaverit, et hoc
qualescumque scarontes dictaverit, quibus de Te ac de quid
sentiam pro modulo exprimendi animus et facultas data
fuit. Vale atque illustres Te potones Hooftium Vossium
Carpenderium, Specium ~~inter Te et hanc~~ Te veniente
die Te decedente libes libentes, inter Te, et te a me saluta
Scribo Rhenoberae 19. Augusti 1610. CXL.

Smithio.

Amplissime ac doctissime Smithi.

(289)

Redeunt ad te dissertationis pro Noviomago tria elegantissima
capita; quibus si me persuasum fatear, ut Patria Metropoles
ruderis quae ram ad radices Flavia montium, jam Batavorum
debilitare cepisti, qui fortasse sine sectatore a te non stabit,
et cassus est, cur pulcherrimo instituto summam manum
libentius imponas: si non fatear, si $\epsilon\tau\tau\epsilon\chi\omega$, si amplius delibe
randum censeo, vides plus causae esse, cur acinus insulas,
totisque superfusis copiis efficias, quod cohortes paucae vel
manipuli nequiere. Sed fatear magis, Mi Smithi, et
ingenuè fatendo mihi has conjecturas doctissimi puden
tissimisque argumentis, summopere a te peto, ut nullis
de directis sinas à tam nobili argumento, publicis privatisque
negotiis, quibus nimirum, dum egregie attendis et vacas,
facis tamen quod collega faciunt, et post te facturi sunt
non pauci mortales. Hanc vero telam dum pertexis, solus
proestas quod ab omni posteritate frustra speremus. con
gesta quidem tanta veterum nummorum, ac caeteras
suppellectilis tam praestanti copia, ut si quos inscriptione tam
latina non convincas ipsos Romanorum fibulis vincias,
stilis confodias, annulis includas, toto denique armario
ponderibusque Romanis obutos assentire, et penè in ipsis
nummis legere cogas ad antiquas lampades, ab hoc solo intente
Batavorum oppido Cl. Civilem in Bataviam suam conce
sisse. Quid cum per te stet, ut a doctis a quibusque indoctis
credatur

credatur, vide cujus te culpa reum facias, si velle ne-
quod dicebam, vel ab ipsa morte (qua procul sit) inter-
pi te sinas in viâ verissime veritatis. Vale, et si me
amas, posteros quoque, quorum causam ago, et qui te
praesente non fruuntur, amare te, dum potes doce. Scrib-
inter mille turbas atque anocamenta, in praetoriâ
cipis ad Bornam Insulam s. Cal. Sept: 1640.

Smithio.

Ampl. ac doct. Smithi. (290)
De Neomago tuâ, vel jam nostrâ, quid sentiam, solut-
nuper sermone prolocutus, carmine nunc autorem ipsum
aggredior, quando mihi in re seriâ ludendi et audaciam
Humanitas tua dedit, et impetum Epigramma lepido-
mum, quo et mei praeter meritum nuper meminisse
voluisti. Ignosce rudi metro, quippe inter non
armorum modò, sed Aula quoque et muneris mei
perpetuas turbas nato. Si quid venia in antecessum
das, reliquum cominus et propediem, si Deus volet, es-
parquebo. Discedimus enim ex continente, atque ut
Civili tuis, per oppidi Batavorum cineres in Insula
concedemus, saluâ Neomago tamen et incolis, nequ-
sinistri augurens. Vale Vir Amplissime et ama-
Tuum.
Graece 22. Sept: 1640.

Quadrivennium est, et quod excussit
cum ad mirabilem Puellam Schurmannam
Epigramma misi, quod huic adjei, eò quod
non absenti argumenti videretur, ac tum
temporis, nescib quam a quo vel iniquo plausu
a Literatis amicis exceptum fuit. Unde et
memoria obhasit, lubrica aliis, et
nostrarum ineptiarum quantum par est
negligenti.

Smithio.

Inspicax et praevideo, Smithi amplissime, tantillum obij-
nobis in oppido Batavorum ~~sub~~ non iri datum, ut
vel ex itinere te salutem. Statuit enim Princeps
cum diluculo hinc discessurus grandium Arnhemii
sumores. liceat itaque hoc officii, scripto implere,
et si me amas, crede vim invito fieri, quoties
Neomagum